

selv var med til at vedtage en ny ferielov, som i det væsentlige cementerer og opretholder de grundlæggende principper på ferieområdet, sådan som vi har kendt dem i årevis.

Med forslaget forestiller man sig, at man med et enkelt snuvtag kan ændre hele feriesystemet, for det er reelt det, som vil være konsekvenserne af forslaget.

Grundlæggende ændringer i feriesystemet, herunder alle de nævnte elementer i beslutningsforslaget, har været genstand for omfattende overvejelser i forbindelse med Ferieudvalgets betænkning fra 1999, som danner baggrund for den nye ferielov, som trådte i kraft den 1. januar 2001, og som blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget. Disse overvejelser er senest gengivet i min redegørelse om feriepengesystemet, som blev sendt til Arbejdsmarkedsudvalget den 4. november 2002.

Lad mig i den forbindelse minde om, at f.eks. spørgsmålet om en omlægning af ferieåret, som, for den, der første gang hører om det, kan lyde meget naturligt, er en overordentlig kompliceret øvelse. Bl.a. kan feriegodtgørelse jo først være fuldt indbetalt og på plads nogle måneder ind i det nye år.

Den nye ferielov indeholder ikke de omfattende ændringer, som man oprindeligt ved Ferieudvalgets nedsættelse havde gjort sig forestillinger om. Årsagen skal bl.a. ses i sammenhæng med, at arbejdsmarkedets parter udtrykte tilfredshed med de overordnede principper i ferieloven og derfor ikke efterspurgte væsentlige ændringer.

Jeg synes, det er interessant at hæfte sig ved, at diskussionerne i Folketinget i forbindelse med den nye ferielov ikke kom til at handle om, at ferielovens grundlæggende principper skulle ændres. Derimod handlede diskussionerne om de væsentlige ændringer, der blev foreslået, nemlig arbejdsmarkedets parters muligheder for at fravige ferieloven ved kollektiv overenskomst.

Forslaget om at omlægge administrationen af al feriegodtgørelse vil reelt betyde en afskaffelse af de private feriekortordninger, som i dag administrerer 28 mia. kr. eller 75 pct. af den samlede feriegodtgørelse.

Det siger sig selv, at en omlægning af administrationen af feriepengene væsentligt vil ændre balancen i det nuværende overenskomstsystem.

Feriekortordningerne er oprettet i henhold til kollektiv overenskomst og betyder bl.a., at arbejdsgiverne har betalt for at få betydelig rente-

og likviditetsmæssig fordel af at have feriepengene liggende, indtil lønmodtagerne holder ferie. Fjerner man denne fordel i de nuværende ferieoverenskomster, vil arbejdsgiverne efterfølgende kunne søge det tabte tilbage ved at rejse kompenserende krav over for lønmodtagerne i de kommende overenskomstforhandlinger.

Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at der ikke er symmetri mellem de renter, arbejdsgiverne mister, og dem, lønmodtagerne vil kunne få. Dels er der rentemarginalen til forskel, dels skal renterne forlods betales for administrationen af feriegodtgørelsen. Alt i alt vil den enkelte lønmodtager kun kunne få et meget beskedent rentebeløb efter skat.

Hvorvidt man ønsker en grundlæggende ændring af feriepengesystemet, vil efter regeringens opfattelse i bund og grund være en afvejning mellem at bibeholde arbejdsgivernes likviditets- og rentefordele af at have godtgørelsen liggende i virksomheden eller i stedet at have pengene stående i ATP, hvor lønmodtagerne vil kunne få en beskedent rentegevinst.

Regeringen finder, at det nuværende feriesystem er en så integreret del af det samlede danske overenskomstsystem, at det af både økonomiske og politiske grunde ville være meget betænkeligt at foretage grundlæggende ændringer heri, f.eks. ved at afskaffe feriekortordningerne.

Kl. 18.40

At regeringen ikke går ind for grundlæggende ændringer af feriesystemet, er imidlertid ikke ensbetydende med, at der ikke kan ske visse justeringer af ferieloven.

Der har i forbindelse med finansloven for 2002 været drøftelser mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en smidigere og hurtigere tilbagebetaling af de uhævede feriepenge. Udgangspunktet har været, at så meget som muligt fremover skal udbetales til lønmodtagerne. Dog skal der tages hensyn til arbejdstidsdirektivets krav om 4 ugers betalt ferie, og det skal så vidt muligt også sikres, at der ikke finder dobbeltforsørgelse sted. Denne drøftelse er vanskeligere end forudset, men vi håber snart at kunne fremlægge et resultat af vore drøftelser.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det må jeg sige. Det var en voldsom skuffelse. En sådan tale havde jeg altså ikke forventet fra systemministeren, for det må da være det, der skal være navnet fremover – ikke beskæftigelsesministeren, det skal være systemministeren,